

Uglješa Šajtinac

VOK ON!

Svaka diskusija o tome koja je generacija više ili manje izgubljena, na kraju, svede se na prebrojavanje – u kojoj je generaciji bilo više bitangi i baraba. Rešenje se krije u samom problemu. A, problem je, u stvari, u tome što nijedna baraba ili bitanga nikada za sebe neće reći ili priznati da je izgubljena.

*

Dobro je ne imati ženu da ti zvoca. Da te goni kako nisi dovoljno ambiciozan. Da te čini manjim nego što jesi. Da te navlači na žensku logiku. Sasvim je u redu ne imati ženu, jer ona je ta koja će se već nametnuti, pojesti te, hraniti svaku tvoju sumnju samo da ti bude gore i mučnije. Ali, jebeš ga, eto, nas četvorica koji smo imali nešto među sobom da raspravimo, sad samo čutimo, pušimo i, svako na svoj način, ali svi, radimo samo jedno – gledamo je kako vrti svojim volšebnim turom, gazi hrabro, šampionskim nogama, smeši se, istura grudi, prosto, žive nas sahranjuje – a, nama lepo.

*

Svaki put kad se predugo zadržim u rodnom kraju, počnu da me analiziraju. Aha, evo ga, tu je, vratio se; a, šta je sad od svih tih priča da je on veći od ove sredine, da je za njega svet?!; šta mu je, ne snalazi se koliko bi trebalo; neka vidi kako je nama!... Oni, najveći od svih lešinara, strpljivo čekaju svoj trenutak. Tada dolaze da dele savete. Da primećuju kako sam umoran i odmah zatim da naglase važnost stalnog napredovanja. Tako "bodre" supovi. Ako se podlegne njihovoj slatkorečivosti, preskoči sopstvena odluka i načini korak više, taman si toliko umorniji koliko njima odgovara. Neverovatan je potencijal svake nove strvine. Od nje mogu da žive dugo, da se slave. Znaju to i uporni su. Priča o svetu i snalaženju, o napredovanju – za njih su to nejasni ali veoma važni pojmovi. I, dok nastojiš da im pojasniš to „sveto trojstvo“ iz njihovog rečnika, vidiš, u njihovim očima – mržnja i nestrpljenje. Jednom rečju – glad. Ne znaju šta je svet, o snalaženju su nešto čuli a napredovanju nikad nisu prisustvovali. I, zašto bi. U "svetu" kojem pripadaju, oni se sasvim dobro "snalaze", čak i "napreduju". Stravično saznanje. Oni pobeđuju.

*

Davno, pre nego što se preselio u "Evropu broj 2", Vođa je mističnim tonom izgovorio: "Sve postoji". Pronalazim rukopis knjige koji sam posvetio njemu i Siniši. Hteo sam da napravim anderground izdanje, ograničeno brojem primeraka. U međuvremenu, ništa nisam uradio, Vođa se bez najave povukao a Siniša je postao patrijarh stiha, Crveni Baron poezije 21. veka, najluđi grafit u budućem orfičkom "tjubu" koji vozi duboko i brzo ispod

betonske lešine čitavog sveta. Pre nego što se spustio u samo srce zaraženog termitnjaka, pre nego što je nad njim spušten i zavaren poklopac onog šahta kroz koji niko osim njega, pre i posle Orfeja, nije kročio, plastična novinarka koja se predstavila kao Euridika, postavila mu je poslednje pitanje. Na snimku se jedva razaznaje njen glas i pitanje je nejasno. Zatim, vidi se, u purpurnom odblesku koji dolazi negde odozdo, Sinišin lik koji se nevoljno osvrće. "Nisam ni za jedne ni za druge, oni jedni drugima pomažu." – izgovorio je i zaronio dublje.

*

Spasoje Neboderović, veliki nebeski jebač MIGa 29, vešto se rve sa čitavim jatom F 17-ica i svršava u pepelu i prahu, odvođeći sa sobom u veliki, smrtonosni, nebeski orgazam, Artija Meksimonsa i Barta Rodžersa, dva najbolja kauboja u eskadrili "Kantri Glavići". Svršili su zajedno. Amen!

Jegor Gusev, kurati momak iz Serdobska ispod Penze, ispaljuje minu iz ručnog bacača u delić stotinke, baš kad i Arslan Budujev, najveća kara Arguna i sve Čečenije, ejakulira u bata Jegorovu glavu pravo iz snajpera. Svršili su zajedno. Amen!

Hasan Barglan, najneumorniji penis Pendžaba, prska spermu i krv istodobno kad se čitavi Nagpur Ahmandagar, veliki majstor Kama Sutre i sopstvenik trideset santima patke, raznosi u vazduh i svršava čak do kašmirskih gudura. Svršili su zajedno. Amen!

Vahad Husein, natvrđi kurac Mesopotamije i doline Tigra i Eufrata obara u artiljerijskoj erekciji letelicu u kojoj je sedeo Pol Fol, zvani "Jarac iz Češajra", jebač koji je nanizao toliko probušenih himena u Ujedinjenom Kraljevstvu koliko cela IRA neće ni za naredni milenijum. Plaču sve mokre vulvice, od Torkija do Orknijskih ostrva. Plaču sve usmine, od visećih vrtova Vavilona do Kurdistana. Svršili su zajedno. Amen!

Klodoaldo Ruiz, pripadnik redovne peruanske vojske, imalac ražnja u gaćama, rasturač rodnica i satirač lakih dama iz Kaljaoa, držeći za vrat Karlosa Mara, najvećeg i najubojitijeg kuronosca među senderistima, od Ajakuča do čačapojasa, gazi na orgazmičku minu i obojicu šalje čak preko brda, pravo u leje mladica koke. Svršili su zajedno. Amen!

*

U edinburškom dvorcu postoji mauzolej škotskim vojnicima koji su stradali u Velikom Ratu. To je velelepni hram na kojem, iznad svoda, stoji uklesano: "TO THE GLORY OF GOD & IN THE MEMORY OF SCOTS WHO FELL; 1914–1918". Fotografisanje unutrašnjosti je zabranjeno. U tvrdim, crvenim povezima, spiskovi su poginulih i nestalih. Smrt i ponos udružili su svoj arhitektonski talenat. Unutra, dah mrzne. Napolju, duša. Deo lične, srpske, nekrofilске duše, duboko mi je povređen. Setim se kapele Sv. Đurađa u Solunu. Jebi ga, na tlu same Srbije, ovakvih spomenika nema. Možda nam se istorija i zbog toga ponavlja. Zato što nam spomenici mučenicima liče na javne klozete. Kao da oni nisu hteli da žive ?! I, neka ja sve ovo govorim iz pozicije nekoga koji sa edinburškog dvorca posmatra svet, opet, u očima i ustima mi tek "limun žut".

*

Moiz Mungumu, čovek sa zastrašujućim udavom između nogu odgriza arteriju Žilijenu Mungbareu, kuronji nad kuronjama među svim izbeglicama u Ruvenzoriju, Zairu, Kongu, Kongu, Zairu, uglavnom, dve kare koje bi uplašile i Nesija, beživotno tonu na dno Tanganjike. Svršili su zajedno. Amen!

Vedontur Antanamadahali, tamilski tigar konjske kare, gura u usta Sadanhuru Komuniranaikeu, poručniku šrilanške vojske, najkuratijem Cejloncu s budžom koja može da premosti moreuz Palk i spoji Šri Lanku s Indijom, granatu i aktivira je dok ga poručnik ubada bajonetom u džigericu. Orgazmično se deatomiziraju do velikog telesnog praska i zajedno svršavaju. Amen!

Hasan Hadžan, najkrući palamar od Sredozemlja do Timbuktua, nemo umire u blatu pored kaljuge sipajući rafal u Mustafu Mafaja, najpotentnijeg Alžirca, usto lojalnog, nika-ko ekstremnog, osim u seksualnoj moći, baš kakvu poseduje i Hasan. Malo krvi, mnogo sperme i gotovo. Obojica svršše. Amen!

*

Bio sam komunistu u ranoj mladosti i uspešno sam preležao taj period, kako već dolikuje. Onda sam bio liberal, na sreću, kratko. Najduže sam bio umereni desničar. Sad, evo, shvatam da sam fašista. Imam samo jedan problem – ne mogu da podnesem još jednog fašistu u svojoj blizini.

*

Dragorad Karičić, najveći i najmoćniji kurac Kosmeta, rafalno polovi Isufa Dugašija, grdnog kuronosca od Jonskog mora do Skadra, baš kad Isuf ispušta granatu i obojica se više ne vide u prasku. Svršše u isti čas. Amen!

Sve te čvrste, oble, koščate, pune, crne, bele, crvene, žute, jebozovne guze, bele grudi, male i velike bradavice, rasute, sitne k'o bobice, ispučene...

Svi ti kukovi, bokovi, pupkovi, listovi, laktovi, butine, jezici, stomaci, vratovi, kose, ušne školjke, sva ta pazuha i šake...

Sve te oči, nozdrve male, usne, trepavice, obrve, rupice, bore, sitni ožiljci, dlačice, potiljci...

Sva ta duša.

Sve te vlažne, tople rupe.

Svi ti pogledi.

Svi klitorisi.

Sva tuga.

Ženska.

S pravom...

Od mirnih voda Čatahučija, do obala Indijskog okeana.

SINE COITUS OMNE ANIMAL TRIESTE EST

– odlomak iz romanesknog manifesta razdraganog pesimizma –